

magnitudinē tue potentie cognoscāt etiā q̄ (tu solus altissimus sup omēs terrenos) qui potens es ouerhis parere et obstinatos eterna vltione dānare.

Psalmus. lxxxij. in quo monet ad amorē eternorū. Prophetā i psona ecclie ad supnā iherusalē puenire cupiens ait.

Quam idē valde (amabilis patria celestis) O (q̄ desiderata tabernacula tua) valde preciose speciose et lucidissime sūt mansiones tue (o dñe) angelorū (concupiscit aīa mea) intrare (in atria tua / et languet) pre desiderio q̄ actu nō ingredit̄. **A**nima mea et caro mea exultauerūt de spe pueniēdi (ad deū viuū). **E**t enī dñe si passer q̄rit sibi domū in qua pmaneat (et turtur) sibi (nidū) querit (vbi reponat pullos suos) q̄nto magis hō racōnis capax debz quere locū vbi ppetuo quiescat q̄ nō est alius nisi tu deus i quo solo p̄t quiescere cor hūanū. **N**idus aut quē concupisco inuenire sūt. **A**ltaria tua dñe virtutū mansiones tuorū sanctorū vbi iugiter tibi offerētur sacrificia laudis (rex me⁹) qui me regis in via euntē ad illa altaria (et deus meus) q̄ me ad hoc creasti. **N**ec mirū si cor meū et caro mea exultāt de hoc qm̄. **B**eatī q̄ habitāt i domo tua) celesti (dñe / in secula seculorū laudabūt te) q̄ incōprehensibilis pulchritudo dimitatis sanctis tuis p̄sens semp erit. **O**ndit quo auxilio pueniatur ad domū dei dicens. **B**eatus vir) sp̄s in hac vita ē (qui habet auxiliū a te) quia alias nō p̄t / cū beatitudo illa omnē excedat creatā facultatē p qd auxiliū gratie tue (ascensionis disponit i cor de suo) virtutibz quibz tanq̄ gradibz virtutū ad domū celestē ascendere mereatur (disponit) dico i valle lacrimarū p peccatis (locus quē deus) homini ad merēdū

(instituit) **E**teni talibz (dabit bñdictōnē suā) xps
(legis) euāgelice (latoz) et isti (ibūt de v̄tute in v̄tutē)
semp proficiēdo in augmēto gratie donec pueniant ad
vitā eternā que cōsistit in plena visione (dei et sanctorū
suorū) **P**ropheta orat in psona xpi fideiū associari bea
tis dicēs. **D**ñe deus v̄tutū exaudi oracōnē meā) dādo
michi illas v̄tutes p quas ascēditur ad te videndū (ci
to p̄cipe oracōnē meā o deus iacob)

O dñe deus pater. **P**rotector noster aspice) ad p̄
ces nostras acceptādo eas/ et si nō ppter nos saltē (re
spectu meritorū filij tui qui est imago tua)

Ideo o dñe deus cupio puenire in domū tuam. **Q**uia
melior est dies) illa que (vna) est continua et eterna cui
nunq̄ succedūt tenebre (in atrijs tuis) in habitacōne
celesti (sup milia) ānorū transeūnū. **E**t ut ad illa atria
merear admitti. **E**legi abiectus esse) in hūilitate vi
uere hic in ecclesia militāte (q̄ diuitijs et honoribz hui⁹
seculi abūdare inter peccatores) **H**oc aut̄ ideo elegi.

Quā in m̄scōiā et veritatē diligit deus) m̄scōiā peccata
condonādo/ veritatē veraciter adimplendo qd̄ p̄misit
sanctis suis. s. (gratiā) in p̄senti (et gloriā in futuro)

Dabit quid ē veraciter seruis suis gratiā et gloriā qm̄.

Nō p̄uabit bonis) gratia et glorie (eos q̄ ambulāt)
et p̄seuerant (in m̄nocētia) talis non p̄t p̄uari muneribz
dei qui iam hic dona beate ouersacōnis accepit/ et ideo
(domine deus v̄tutū beatus homo qui sperat in te) non
in rebus seculi transitorijs et caducis.

Psalmus. lxxxiii. in quo monet p̄ fidē ac
cedere ad xpm ut habeatur eius bñdictio.